

Júlia

Emmy Grayson
Vitatott örökség

Chantelle Shaw
Babaszoba

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszorosítani, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvételkészítést és mindenfajta információátviteli vagy -visszakereső rendszert; kivételt képez a kritikus, aki kritikájában rövid szakaszokat idézhet belőle. Ez a kiadvány a Harlequin Enterprises ULC-vel létrejött megállapodás nyomán jelenik meg. Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy helyszínnel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi.

§ All rights reserved including the right of reproduction in whole or in part in any form. Without limiting the generality of the foregoing reservation of rights, no part of this publication may be modified, reproduced, transmitted or communicated in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher, except for a reviewer, who may quote brief passages in a review. This edition is published by arrangement with Harlequin Enterprises ULC. This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, businesses, companies, events or locales is entirely coincidental and not intended by the author.

© *Emmy Grayson, 2024 – Vinton Kiadó Kft., 2026*

A Júlia 845. eredeti címe: *Deception at the Altar* (Harlequin, Mills & Boon Modern Romance)

• *Magyarra fordította:* Deák B. Miklós

© *Chantelle Shaw, 2012 – Vinton Kiadó Kft., 2026*

A Júlia 846. eredeti címe: *Behind the Castello Doors* (Harlequin, Mills & Boon Modern Romance)

Második, átdolgozott kiadás. (Első megjelenés: 2014)

• *Magyarra fordította:* Farkas Judit

Nyomtatásban megjelent: a JÚLIA 845-846. számában, 2026

Átdolgozott kiadás

ISBN 978-615-108-153-2

A HARLEQUIN® és™ a Harlequin Enterprises Limited vagy a konszern leányvállalatai tulajdonában álló védjegy, amelyet mások licencia alapján használnak.

Magyarországon kiadja a Vinton Kiadó Kft., 2026

- A kiadó és a szerkesztőség címe: 1118 Budapest, Szüret u. 15.
- Felelős kiadó: dr. Bayer József
- Telefon: +36-30-300-9899-4351; e-mail cím: info@vintonkiado.hu

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat:

www.vintonkiado.hu

Az e-book formátumot előállította:

BOOK&walk

www.bookandwalk.hu

Emmy Grayson
Vitatott örökség

1. FEJEZET

Gavriil

A hétperces késés apám végrendeletének felolvasásáról elégtétellel töltött el. Az öreg mindig is utálta a pontatlanságot.

Belépve jobbra pillantok. A kis szigeten álló felhőkarcolók látványától minden alkalommal eláll a lélegzetem. New York City a csillogó acélépületeivel teljesen más, mint Malibu, ahol jelenleg élek. Alessandra Wright, apám ügyvédje és hagyatéki gondnoka felajánlotta, hogy Kaliforniába vagy akár Görögországba is elrepülni, ahol az idősebbik féltestvérem, Rafael él. Nem tudom, hogy ő miért utasította vissza az ajánlatot. Leginkább csak üzleti ügyekről beszélgetünk egymással. A *Drakos Development*, a világ legnagyobb ingatlanvállalata az, ami összeköt minket. A vérségi kapcsolat mindenestre nem.

De én is elutasítottam Alessandra ajánlatát. Malibuban szép életet építettem fel magamnak. Van egy villám egy több mint tizenkétezer négyzetméteres telken, saját strandom, egy magánrepülőgépem, amellyel Los Angelesből bárhová elrepülhetek, és hírnevem, amelyet kemény munkával és még keményebb tárgyalásokkal értem el. Amióta átvettem, a *Drakos* észak-amerikai szektora hatalmas és sikeres vállalattá fejlődött.

Nem akarok semmit a közelemben tudni, ami Lucifer Adomos Drakoshoz köt, még az átkozott végrendeletét sem. A családi legenda szerint nagyapám a fiát a Sátánról nevezte el, mert a gyermek anyja a szüléskor meghalt. Bármi is volt az oka, apám méltó volt a nevéhez. Kapzsi és kegyetlen volt. Nélküle a világ jobb hely lett.

Elfordítom a tekintetemet a tornyokról és a felhőkarcolókról, hogy a szemközti ablakban ülő két személyre szegezzem. Rafe egy vastag papírköteget lapozgat, és egyenes háttal ül. Fekete haja hátra van fésülve, így kiemeli keskeny arcát és szögletes állát. Napról napra egyre jobban hasonlít apánkra, ami biztosan nem tetszik neki. Egyikünk sem szerette a férfit, aki nemzett minket.

Felnéz, a tekintete találkozik az enyémmel. A világoskék szempár az egyetlen közös vonásunk. Rafe ritkán mutatja ki az érzelmeit, ezért nem tudom, hogy őt is ugyanúgy kínozza-e, mint engem, amikor a tükörbe néz, és apánk szemét látja.

Én mindenestre utálok.

– Kétség.

– Igaz. – Körbejárom az íróasztalt, amely mögött egy magas, karcsú nő feláll, hogy üdvözljön. – Alessandra!

Mosolyog, és hagyja, hogy megcsókoljam az arcát. Akár modellként is dolgozhatna a fényes, gesztenyebarna hajával, amely vállára omlik, és a márványból faragott arcvonásaival. Ehelyett azonban Alessandra Wright a világ egyik legfiatalabb és legsikeresebb ingatlanjogi ügyvédje lett.

– Csodásan nézel ki. Ha később nincs programod, elmehetnénk együtt vacsorázni. Természetesen tisztán üzleti alapon – teszem hozzá sokatmondó mosollyal.

Ő csak a szemét forgatja, miközben leül az irodai székére. Az elmúlt hónapok flörtölése és tréfálkozása ellenére soha nem történne semmi közöttünk. Nemcsak azért, mert soha nem keverem össze a magánéletet az üzlettel, hanem egyszerűen azért, mert nem az esetem. Egy napon családot akar majd alapítani, szinte rá van írva az arcára.

– Bármennyire is csábítóan hangzik, sajnos el kell utasítanom. – Ránéz a karórájára, és a homlokát ráncolja. – Remélem, Michail hamarosan megérkezik.

Az ujjaimmal dobok a székem karfáján. Michail Drakos – még egy féltestvér, akivel sem Rafe, sem én

nem találkoztunk. Csak nemrég tudtuk meg, hogy létezik.

A mellkasom összeszorul. Az, hogy van még egy fivérünk, nem lepett meg. De fáj.

Apám nyolc nappal a halála előtt felhívott. Ez volt az utolsó beszélgetésünk. Majdnem nem vettem fel a telefont. A mai napig nem tudom, miért tettem meg mégis. Az, hogy a hangja gyengének tűnt, jobban megérintett, mint kellett volna.

– Szia, fiam!

Apám haldoklott. Ez volt az első hívása évek óta – és az első alkalom, hogy a fiának nevezett.

Egy pillanatra úgy tűnt, mintha a világ megállt volna. Vártam, miközben a remény töltött el. Remény, hogy bocsánatot fog kérni, és kifejezi a büszkeségét. Hogy ennyi év után végre valami mást is tesz, mint hogy a megvetésével büntet.

Amikor megszólalt, a világ újra forogni kezdett velem, mint mindig.

– Van valaki, akiről tudnod kell.

A remény, hogy Lucifer akár csak egy kicsit is törődik velem, csak pillanatnyi gyengeség volt. A gyengeség pedig hatalmat ad másoknak, hogy irányítsanak és manipuláljanak minket.

Fájt, hogy az utolsó szavak, amelyeket apámtól hallottam, egy fiúról szóltak, aki Rafe után, de előttem született. És akit meghívtak a végrendelet felolvasására. Ami azt jelenti, hogy örököl valamit, annak ellenére, hogy nem kellett Lucifer mellett töltenie a gyerekkorát. Nem kellett állandóan a kritikákat hallgatnia. Nem kellett azt hallania, hogy semmire sem jó, és soha nem is lesz.

Elhessegetem a fiatalkori sérelemeket. Lucifer azt ad Mihailnak, amit csak akar, amíg ez nem érinti a részesedésemet a *Drakos Development*-ben.

Valaki kopogtat az ajtón. Ökölbe szorítom a kezem.

– Tessék! – kiáltja Alessandra.

Egy komor arcú férfi lép be a szobába. Magasabb, mint Rafe és én, széles válla van, az állkapcsa megfeszült.

Világoskék szeme dühtől csillog, miközben először Rafe-re, majd rám, végül Alessandrára pillant.

A léptei most bizonytalanná válnak. Csak egy pillanatra, de én észreveszem. Ránézek, majd Alessandrára. Ő nem mutat érzelmeket, csak szakmai érdeklődéssel nézi, ami az unalom határát súrolja. Talán csak a jó megjelenése lepte meg.

– Mr. Drakos! – Alessandra feláll, és a kezét nyújtja. – Örülök, hogy itt van.

A fivérem úgy nézi a nő kezét, mintha mérges kígyó lenne.

– A nevem Sullivan – válaszolja rekedt hangon. – Nem Drakos.

– Nem tudom, honnan jöttél – mondom közömbösen –, de itt illik kezet fogni, ha valaki kezet nyújt neked.

Michail felém fordul, és átható pillantással néz.

Barátságosan mosolygok rá, ami olyan fegyver, amit jól tudok használni. Fegyver és pajzs egyben.

– Ki a fene vagy te?

Hátradőlök a székemben, és még szélesebb mosolyt varázsolok az arcomra.

– Az öcséd. Öleljük meg egymást, és ünnepeljük meg a család egyesülését.

Ő morgolódik, és nem mozdul.

– Fiúk... – Alessandra jeges hangja jut el hozzánk. Michail sietve kinyújtja a kezét, és megfogja a nőét.

– Elnézést kérek. Igazából nem szeretnék itt lenni.

– Akkor miért vagy itt?

Végre Rafe is megszólalt. Hidegen, hangjában egy csipetnyi éllel. Nem éppen a melegszívűségéről ismert. De ha valami fontos neki, akkor az a *Drakos Development*. Ha Michailt fenyegetésnek tekinti, akkor Isten óvja a féltestvérünket.

Michail elengedi Alessandra kezét, és átmegy a szoba másik oldalán lévő ablakhoz.

– Megvannak az okaim.

Alessandra sóhajtva visszaül a székére.

– Ha befejezték az erőpróbát, akkor kezdhetjük.

Vet rám egy pillantást, amely arra figyelmeztet, hogy ne viccelődjek. Kacsintással válaszolok, ami ismét arra készíti, hogy a szemét forgassa.

– Uraim, most felolvasom apjuk az végrendeletét és egyben utolsó akaratát. Kérem, hogy esetleges kérdéseiket a végére tartogassák.

Minden humorérzésem eltűnik. Még mindig hátradőlök a székekben, és mosolygok. De belül nagyon feszült vagyok. Túl fogom élni, bárhog is rendelkezett az apám!

Az életművem elvesztése mégis olyan lenne, mintha meghalnék. Ellentétben apámmal, akinek csak saját maga volt fontos, a *Drakos Development* megadta nekem, amire vágytam: gazdagságot, presztízst, elismerést.

Ez töltötte ki azt az űrt, amit a szüleim önzése hagyott bennem, és ez volt az egyetlen dolog, amire egész életemben támaszkodhattam.

– Én, Lucifer Drakos, teljes testi és szellemi erőm birtokában, ezennel kinyilvánítom a végakaratomat.

Alessandra Rafe-fel kezdi. Amellett, hogy megkapja Lucifer *Drakos Development*ben lévő részesedésének harmincöt százalékát, örököl több luxusingatlant, egy nagyobb összeget és furcsa módon a santorini villában található könyvtárat is. Ezenkívül apánk úgy rendelkezett úgy, hogy Rafe megtartsa a *Drakos Development* európai és ázsiai részlegének vezetését.

Ez jó jel. De nem garancia semmire...

Az izgalom összeszorítja a gyomromat. Tisztában vagyok vele, hogy a jövőm egy öregember szeszélyeitől függ, aki csak magára és a bankszámlájára gondolt.

Amikor Alessandra hasonló feltételeket olvas fel nekem, beleértve azt is, hogy továbbra is én fogom vezetni az észak-amerikai üzletágot, elkezdek felengedni.

Megvan! Megkaptam a részem a *Drakos Development*ből.

Miután Alessandra felolvasta, hogy Michail öröklő Lucifer fennmaradó harmincszázalékos részesedését, valamint néhány ingatlant Amerikában, mentálisan kikapcsolok, és elképzelem a következő hónapokat. Néhányan talán furcsának, sőt helytelennek találnák, hogy ilyen röviddel apám halála után máris izgatottan várom a jövőt. De ők nem értik, milyen békeesség töltött el hirtelen. A hatalom most az enyém, anélkül hogy attól kellene tartanom, hogy bármikor elvehetik tőlem. Ha most a naptáramra gondolok, tele vagyok bizakodással és várakozással. Holnapután Malibuban sajtótájékoztatónk lesz, ahol bejelentjük a nyugati parton folyó aktuális projekteket. A Mississippi River Warehouse projektet. Aztán három hét múlva találkozom a vezetőséggel Párizsban.

És utána, gondolom mosolyogva, jön egy hosszú hétvége. Két-három nap egy nővel Olaszországban a tökéletes módja lenne az ünneplésnek.

– Ami a feltételeket illeti...

Azonnal fülelni kezdtem.

– Feltételek? – ismétlem meg csodálkozva.

Olyan erős pánik szorítja össze a mellkasomat, hogy szinte eláll a lélegzetem.

Alessandra olyan pillantással néz rám, amelyet csak bocsánatkérésként tudok értelmezni, és tovább olvas.

– Túl későn ismertem fel a család értékét. Ezért Rafaelnek, Gavriilnak és Michailnak a végrendelet felolvasása után egy éven belül meg kell nősulniük, és legalább egy évig házasságban kell élniük. Ellenkező esetben elveszítik az öröklési jogukat.

2. FEJEZET

Juliette

Két nappal később

Négyéves koromban anyám elvitt egy pillangófarmra. Az volt az utolsó nyár, mielőtt meghalt. A pillangók körülöttünk repkedtek, finom szárnyaik megérintették a bőrömet.

Miközben figyelem, ahogy a bálterem megtelik emberekkel, most a gyomromban repkednek a pillangók.

Izgulok, mert hamarosan újra szembe kell néznem Mr. Drakossal. Elszánt vagyok, mert ki akarom használni az utolsó esélyemet, hogy visszaszerezem a családom örökségét.

A kétségek Texas óta gyötörnek. Ott kezdődött minden. Életem döntő pillanatában haboztam, és rá kellett jönnöm, hogy mindannyian embertelenné válhatunk.

A kétségek egyre nagyobbak lettek, és elnyomták azt a motivációt, amely egész karrierem során hajtott. Amikor tudomást szereztem Lucifer közelgő haláláról, még rosszabb lett. Az a keserű tény, hogy a férfi, akit a világon mindennél jobban gyűlöltem...

Állj! A saját érzéseimmel később is foglalkozhatok. Most nemcsak arról kell meggyőzőnöm magam, hogy Lucifer Drakos kegyetlensége a halálával véget ért, hanem vissza kell szereznem, amit tizennégy évvel ezelőtt ellopott a családomtól. Szeretnék valamit visszaadni annak a nőnek, aki gondoskodott róla, hogy mindenem meglegyen, annak ellenére, hogy az életem darabokra hullott.

Lucifer halála révén ez a lehetőség most már kézzelfoghatóvá vált.

Miközben a bálterem megtelik, egy oszlopnak támaszkodva állok, és figyelem az ideérkező embereket. Eredetileg csak azért akartam részt venni Gavriil Drakos sajtótájékoztatóján, hogy megtudjam, a tervei között szerepel-e egy bizonyos partszakasz fejlesztése Washington államban. Különösen a családom háza, amelyet Lucifer gyakorlatilag ellopott az apámtól.

A legrosszabb az, hogy Lucifer ezután csak egyszer járt a Grey House-ban. Láttam, ahogy egy kicsi, kecses szőke nővel kiszáll egy limuzinból. A birtokon sétáltak, ahol én egy bokor mögött rejtőzködtem. Nem értettem mindent, de azért eleget. A nő tengerparti házat akart, de nem egy olyan kisvárosban, ahol csak két kávézó és néhány étterem áll. Nem érdekelte, hogy az egész világról érkeznek emberek Rêve Beachre, hogy élvezzék a város csendjét és nyugodt eleganciáját, vagy hogy a két étterem díjnyertes.

Azután soha többé nem láttam Lucifert a Grey House-ban.

A házat azonban felújították. Láttam, hogy új tetőt kapott, és a falakat is lefestették. Azóta üresen és elhagyatva állt, mintha gúnyolódna rajtunk, míg mi apámmal szűkösen éltünk a vadőr egykori házikójában, amely még abból az időből származott, amikor a birtok hatalmas földterületekkel rendelkezett. Néztem apámat, ahogy nap mint nap a Grey House kerítésénél áll, és siratja, amit elveszített. A feleségét. Az üzletét. És végül egy másik nőt is, aki szerette, bár ő már nem tudta szeretni önmagát.

Amikor végül Seattle-be költöztem, már semmije sem volt. Csak egy üres konyhó és a végtelennek tűnő vodkakészlet – az egyetlen társa, míg egy napon a Csendes-óceán hideg hullámai közé nem vetette magát.

Hirtelen melegem lett. Nagy a kísértés, hogy megkeressem Gavriil Drakost, megragadjam a gallérjánál fogva, és rajta töltssem ki a haragomat.

De ez nem hozna sok hasznot, csak rövid távú kielégülést. Ezzel viszont elszalasztanám minden esélyemet, hogy kiderítsem, milyen tervei vannak a Grey House-szal, vagy hogy hajlandó-e jóvátenni azt a jogtalanságot, amit az apja elkövetett.

A bánat összekeveredik a haraggal. A „mostohaanya” szó egy gonosz nő képét idézi fel a

mesekönyvekből. De miután apám három évvel anyám halála után megismerkedett Dessie-vel, rájöttem, hogy mindig szeretni fogom anyámat, de egy másik nőnek is van helye a szívemben. Dessie nem erőltette rám magát, de mindig figyelembe vette az érdekeimet és az érzéseimet. Olyan közel került hozzám, amennyire csak hagytam. Vigasztalt, amikor szomorú voltam, és visszahúzódott, amikor egyedül akartam lenni. Soha nem házasodtak össze apámmal, de ott volt, része lett az életünknek, amíg apám végül kétségbeesésében és büszkeségében el nem űzte.

Dessie minden második hétvégén megjárta a hosszú utat Seattle-ből Réve Beachre, hogy meglátogasson, amikor apám már alig tudott gondoskodni magáról, nemhogy egy tinédzserről.

Dessie megérdemli, hogy saját háza legyen! Azt viszont nem érdemelte meg, hogy elveszítse az állását, ami három évvel ezelőtt arra kényszerítette, hogy visszaköltözzön hozzám Réve Beachre. Nem érdemelte meg azt sem, hogy a sclerosis multiplex rendszeresen kiragadja a mindennapi életéből. Jelenleg egy támogatott lakhatási intézményben van, amit alig tudok fizetni.

Mély levegőt veszek, összeszorítom az ajkamat, és lassan kifújom. Túl sok forog kockán ahhoz, hogy átengedjem magam az érzelmeknek. Óvatosan kell eljárnom!

Lucifer nem tett semmi törvénybe ütközőt, csak megvette az ingatlant. Igaz, a piaci értékének töredékéért, mert kihasználta apám hiszékenységét és azt, hogy kétségbeesett volt, mert az üzlete a csőd felé tartott. Undorító és kegyetlen tett volt, de nem illegális.

Az illegális tevékenységével csak öt évvel ezelőtt találkoztam, amikor kényszerrel, erőszakkal való fenyegetéssel kényszerített valakit védelmi pénz fizetésére. Habozás nélkül írtam erről egy cikket, amely a karrierem alapját képezte, és megmutatta a világnak, milyen szörnyeteg Lucifer valójában.

Suttogás fut végig a termen, amikor egy csoport férfi lép be az ajtón, és felmegy a pódiumra. Vezetőjük Rafael Drakos. Magas, az arcvonásai pedig élesek és ridegek. Meglepően hasonlít az apjára, ami visszarepít abba az időbe, amikor utoljára beszéltem Luciferrel. Felkerestem őt, miután a körülötte kialakult felfordulás miatt lemondott a *Drakos Development* vezérigazgatói posztjáról. Átadtam neki egy fényképet az apámról. Azonnal felismerte a férfit, akit átvert.

Jéghideg borzongás fut végig a gerincemen, amikor eszembe jut, hogyan nézett rám Lucifer, és milyen kegyetlenül mosolygott, miközben felajánlotta, hogy eladja nekem a házat a jelenlegi piaci áron, ami természetesen teljes lehetetlenség volt.

Mielőtt válaszolhattam volna, vigyorogva hozzátette:

– Kár lenne ellenem harcolnia ebben az ügyben. Ki tudja, mi minden derülne ki.

Apám alkoholizmusa? A szerencsejáték-függősége?

A Grey House jelentett nekem mindent, de nem akartam teljesen tönkretenni apám amúgy is megtépzott hírnevét. Nem akartam bíróság elé állni, és több ezer dollárt kockáztatni.

Ma azonban nincs más választásom. Sokkal több forog kockán, mint öt évvel ezelőtt.

Dessie betegségének újabb rohama már több mint egy hónapja tart. Ez a leghosszabb, amit valaha tapasztaltunk. Anélkül, hogy kimondanánk, mindketten ugyanazt kérdezzük magunktól. Előrehaladott sclerosis multiplex? Tényleg meggyógyulhat, vagy segítség nélkül nem tud majd járni?

Félelem kerít hatalmába, amikor Rafael feláll a pódiumra. Szükségem van a Grey House-ra! Nem azért, hogy ott éljek, ahogy régebben álmodoztam róla, hanem hogy eladjam. Szükségem van a pénzre, hogy Dessie-vel megélhessünk.

Ez a gondolat elszomorít. De nincs más választásom. Újságíróként tisztességesen keresek, de nem eleget ahhoz, hogy kifizessem Dessie ápolását.

Bármennyire is utálom Rafaelt és a morcos, arrogáns viselkedését, ma nem ő a célpontom.

A tekintetem a mellette álló férfira vándorol. Az alhasamban enyhe bizsergést érzek. Széles vállú, sötétbarna hajú, és olyan a mosolya, hogy fegyverként használhatná. Egyszerűen nem fair, hogy ez a férfi ilyen jóképű!

Az évek során többször is volt dolgunk egymással, leginkább sajtótájékoztatókon. Apjával ellentétben ő soha nem került ki a kérdéseimet, és soha nem fenyegetett azzal, hogy kidobát a teremből. Mivel ő vezeti a *Drakos Development* észak-amerikai részlegét, nagy valószínűséggel ő a Grey House tulajdonosa.

A kérdés csak az: milyen messzire esett az alma a fájától? Van-e Gavriil Drakosnak terve a Grey House-szal? Tudja egyáltalán, hogy a családja tulajdonában van? És ha igen, mit szándékozik vele tenni?

Tudnom kell, hogy kitaláljam, hogyan közelítsek hozzá. Vajon helyesen fog cselekedni, és kifizeti a különbséget a Grey House valódi értékéhez képest? Átírja az én nevemre? Vagy nyilvánosságra kell hoznom egy botrányos dolgot, hogy a férfi megmutassa a világnak: ő nem olyan, mint az apja?

A tekintetünk most találkozik. Az ő mosolya szélesebbé válik, ami bosszant, még akkor is, ha izgalmasnak találom. De nem hagyom, hogy elterelje a figyelmemet. Mindent megteszek, ami szükséges, hogy visszakapjam a Grey House-t! Hogy gondoskodhassak Dessie-ről...

Gavriil magabiztos mosollyal az ajkán rám szegezi a tekintét. Vonakodva ugyan, de csodálatot érzek iránta. Ránézek és mosolygok. A játék elkezdődött!

Gavriil

Az Alessandrával való találkozó után azonnal visszarepültem New Yorkból Malibuba. De még a kaliforniai

nap sem tudta oldani azt a feszültséget, amely a végrendelet felolvasása óta úgy tekeredett körém, mint egy kígyó.

Ez a feszültség még tovább nőtt, amióta megtudtam, hogy Juliette Grey is ott lesz a sajtótájékoztatón. Az egyetlen ember a világon, aki térdre kényszerítette az apámat...

Nincs rejtegetnivalóm. De ez nem jelenti azt, hogy nem fedezhetett fel valami botrányos dolgot, amit Lucifer tett a halála előtt, és ami tönkretelheti a *Drakos Development*-et. A megszállottsága az utolsó dolog, amire most szükségem van, főleg, hogy sürgősen találnom kell egy nőt, aki egy évig velem marad, hogy teljesítsem azt az átkozott feltételt.

A többi emberrel ellentétben, akik drága ruhákban tömörülnek a bálteremben, Juliette fehér pólót visel egy olcsónak tűnő szürke blézer alatt, és egyszerű fekete nadrágot, a haja pedig lófarokba van kötve.

Felhúzom a szemöldököm. Ő is ugyanezt teszi, és felemeli mindkét hüvelykujját. Mindenesetre van benne bátorság.

A The Royal Hotel bálterme jó választás volt a sajtótájékoztatóhoz. A malibui tengerparti hotel nemcsak a luxusfelszereltségéről híres. Ez volt az első sikereim színhelye is, miután a vállalat beszállt a vendéglátó- és szállodaiiparba. Apám viszont tehetségtelen félnótásnak nevezett.

Most, hogy már nincs közöttünk, Rafe és én végre botrányok nélkül vezethetjük a vállalatot. Szerencsére Michail nem akarja, hogy köze leegyen a *Drakos Development*hez.

Miután tájékoztam a cégéről, a *Sullivan Security*ről, tudom, hogy nincs szüksége a *Drakos* által megtermelt milliárdokra. Neki magának is van elég pénze.

Rafe-re nézek, aki jobbra áll tőlem. Visszanéz rám, és bólint. A hallgatóság felé fordulok, és elkezdem a beszédemet.

– Jó napot, hölgyeim és uraim! Testvéremmel ma szomorúan, mégis büszkén állunk önök előtt.

Hazug vagy!

Amikor Rafe felhívott, hogy közölje velem a hírt, először megkönnyebbülten felsóhajtottam. Aztán elmosolyodtam. Mosolyogtam akkor is, amikor öntöttem magamnak egy konyakot, és gondolatban koccintottam az apánk halálára. Sokan valószínűleg megdöbbenek volna ettől. Azzal vádoltak volna, hogy szívtelen vagyok.

És igazuk lett volna. A szívem huszonnégy évvel ezelőtt megszakadt, amikor anyám magányosan és elszegényedve halt meg, míg apám néhány kilométerre tőle királyként élt.

Elmondom a beszédemet, amelyet valaki a PR-osztályról írt. Minden alkalommal, amikor kimondom Lucifer nevét, az izmaim megfeszülnek.

– Apánk öröksége tovább él, ha gondoskodunk arról, hogy a *Drakos Development* tovább terjeszkedjen.

Befejezem a beszéd érzelmes részét, és rátérek arra, amiért valójában itt vagyok: a projektekre a nyugati parton. Moraj fut végig a termen, megerősítve az önbizalmamat, miközben a három

projektről beszélek, amelyekre különösen büszke vagyok, mert egy új korszak kezdetét jelzik.

– Luxuslakások Catalina Islanden. A Cooper Industrial Park a Los Angeles-i kikötőben. Az Edgware Warehouse felújítása Seattle-ben...

Közben végigpásztázom a nagy báltermet. A nőre nézek, aki az oszlopnak támaszkodik. Karját keresztbe fonja, egyik lábát a másik elé teszi, de feszültség sugárzik róla.

Kis termetének és nagy szemének ellenére egyáltalán nem tűnik ártatlannak. Évekig rágalmazta a *Drakos Developmentet*. Jó látni, hogy ilyen ideges!

Izgatott borzongás fut végig rajtam. Ez nem tetszik. Szeretem, ha a nők kedvesek, melegszívűek és készségesek, nem pedig kemények, makacsok és büszkék, mint Juliette Grey.

Figyelmemet újra a közönségre fordítom, és mosolygok.

– Van kérdésük?

Kezek repülnek a magasba. A legtöbb kérdésre én magam válaszolok, kivéve azokat, amelyek az európai és ázsiai piacokat érintik. Ezekre Rafe válaszol. Az energia a teremben szinte tapintható.

És akkor meglátom! A nő kezét, amit lassan emel fel, hogy intsen nekem. Az első ösztönös reakcióm az, hogy figyelmen kívül hagyom. De nem kerülöm a harcot, mióta négyéves lettem. Ma sem fogom.

– Miss Grey?

Csend lesz a teremben. Szinte mindenki ismeri Juliette-et. Nevet szerzett magának, rendszeresen szerepel hírműsorokban, podcastokban és videóban, ahol a kutatásai eredményeiről számol be. Általában hónapokra eltűnik a nyilvánosság elől, majd visszatér egy hihetetlen riporttal valami sikkasztásról, pénzmosásról, csalásról vagy apám specialitásáról, a megvesztegetésről. Már számos vállalatnak okozott milliárdos költségeket a büntetések vagy a csökkenő nyereség formájában.

De az én vállalatommal ez nem fog sikerülni neki. Ez biztos!

– Először is szeretném kifejezni őszinte részvételemet, Mr. Drakos.

Juliette most őszintének tűnik, mintha nem lenne hátsó szándéka.

– Köszönöm – mondom.

– Több nagy projektet említett nagyvárosi területeken. A *Drakos Development* kisebb léptékű beruházásokat is tervez?

Tud valamit! Még a tömeg ellenére is érzem az izgalmát, amiért valami új nyomra bukkant.

A probléma csak az, hogy nem tudom, mi az. Egyik tervünk sem tartalmaz turisztikai központokon kívüli beruházásokat.

– Jelenleg nem.

Az egész terem visszatartja a lélegzetét, és várja a jellegzetes Juliette Grey-féle visszakérdezést, amely botrányos leleplezésekhez vezethet.

– Köszönöm.

Meglepődve nézek rá, de ő csak mosolyog, oldalra hajtja a fejét, majd elhagyja a termet.

Egy pillanatig csend uralkodik, majd mindenki elkezd beszélni és spekulálni arról, mit jelenthet Juliette kis akciója. Néhányan kíváncsian néznek rám, mások, akik befektettek a *Drakos Developmentbe*, aggódó arcot vágnak.

Összeszorítom a fogamat. Talán újra célkeresztbe veszi a vállalatomat?

Nem nézek utána, de később elintézem! Egyszer s mindenkorra.